

Der arbejdes løbende med sikkerheds- og nedrustningspolitiske spørgsmål i en række private foreninger, af hvilke de mest fremtrædende er »The Royal Institute of International Affairs« (Chatham House) og »The International Institute for Strategic Studies«. Mellem interesserede embedsmænd og forskere ved institutterne foregår på privat basis en del tankeudveksling, men denne er ikke institutionaliseret, og institutterne våger over deres uafhængighed. I efteråret 1979 er i Underhuset oprettet udvalg for henholdsvis udenrigspolitiske anliggender og for forsvarsspørgsmål. Som led i udvalgenes arbejde kan indkaldes vidner – herunder embedsmænd – til høring. Udvalgene formodes at kunne udfylde et savn hos interesserede »backbenchers«, hvis adgang til information kan være begrænset. Afstanden mellem den direkte ansvarlige lederkreds og parlamentsgruppen som helhed kan være ganske stor. Britisk presse, radio og fjernsyn gennemfører en alsidig og saglig dækning af sikkerhedspolitiske debattemner.

2. I overensstemmelse med udenrigsministeriets instruktion afgav enkelte af repræsentationerne kommentarer til hensigtsmæssigheden af de i opholdslandet eksisterende

ordninger. Specielt synes ambassaden i Haag's kommentar at frembyde interesse, hvorfor et kort resumé heraf bringes i det følgende:

- Afgørende for kvaliteten af den udenrigspolitiske debat (i Holland) er ikke denne eller hin organisatoriske dannelse, men et bredt miljø i landets offentlige liv med seriøs interesse for og orientering om udenrigspolitiske spørgsmål.
- Partiernes og den enkelte politikers selvvirksomhed er helt afgørende for en fornuftig udenrigspolitisk debat. Partierne bør indenfor egne rammer have faste fora for overvejelser af udenrigspolitik og søge at engagere deres medlemmer eller folkevalgte repræsentanter på en seriøs måde i den udenrigspolitiske debat.
- Uafhængige institutter vedrørende udenrigspolitik kan yde et afgørende bidrag til højnelse af den offentlige – herunder den parlamentariske – debat.
- Parlamentets aktivitet og formerne herfor er selvsagt vigtig. Plenardebatter ikke blot af bred karakter men også om specifikke spørgsmål fortjener overvejelser, (hvilket også gælder det udenrigspolitiske nævns arbejdsformer (åbne og lukkede møder).

P. II., den 28. marts 1980